

250,000 Kr. til direkte Laan og 150,000 Kr. til Laaneforeninger —, der aarlig stilles til Raadighed, kan Restbeløb af de ved Lovene af 22. April 1904 og 30. April 1909 til Raadighed stillede Summer anvendes. Disse Restbeløb udgør i alt 1,388,436 Kr. 50 Ø., og det samlede Udlaansbeløb, som Regeringen søger Lovhjemmel til at anvende, bliver altsaa 2,588,436 Kr. 50 Ø. eller i Gennemsnit 862,812 Kr. aarlig. Til Sammenligning skal anføres, at der i den 10-aarige Periode fra 1. April 1904 til 31. Marts 1914 i Gennemsnit er anvendt 246,156 Kr. aarlig, og medens der i 10 Aar fra 1. April 1904 til 31. Marts 1914 er anvendt et samlet Beløb af 2,461,563 Kr. 50 Ø. til Fiskerilaan, søger Regeringen nu Bemyndigelse til i 3 Aar at anvende 126,873 Kr. mere eller, som foran nævnt, 2,588,436 Kr. 50 Ø.

En nærmere Begrundelse af dette Forslag savnes fuldstændig, og det er derfor Udvalget ubekendt, om Regeringen ved Lovforslagets Fremsættelse virkelig har tænkt at kunne faa Anvendelse for saa stort et Beløb. Udvalget anser dette for ganske udelukket og stiller derfor Forslag om, at Bemyndigelsen til at anvende Restbeløbene af de til Raadighed stillede Summer efter tidligere Love bortfalder. Dette sker ved Ændringsforslag under Nr. 1.

Udvalget har ganske særlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa at søge gennemført saadanne Forandringer i Lovforslaget, der fremtidig vil kunne tjene til at hindre de store Tab, som Staten er udsat for at lide ved de direkte Laan. Paa disse Laan er der hidtil tabt over 150,000 Kr. eller paa det nærmeste 10 pCt. af det udlaante Beløb. Dette opfordrer ikke alene til Forsigtighed fra Administrationens Side, men det opfordrer ogsaa til skærpede Lovbestemmelser.

I Skrivelse af 30. November f. A. (Bilag 1) fremhæver Landbrugsministeren, „at der let vilde kunne paaføres Stats-Laanefonden uforholdsmæssig store Tab ved vedblivende som Regel at yde det efter Loven

tilladte Maksimum af Laanene og at yde Laan til Anskaffelse af gamle Fartøjer“. Og der tilføjes senere i samme Skrivelse: „I de senere Aar har man derfor fulgt den Regel, at der i Almindelighed til Anskaffelse af nye Fartøjer kun tilstaas Laan, svarende til ca. 50 pCt. af en af Fiskerinspektøren godkendt Værdi af vedkommende Fartøj, og at der til Anskaffelse af ældre Fartøjer kun ydes Laan af en Størrelse, der ligger under 50 pCt. af Værdien, alt efter Fartøjets Alder og Beskaffenhed“.

Det Standpunkt, som Landbrugsministeren her har fremhævet og gjort sig til Talsmand for, kan Udvalgets Flertal (Udvalget med Undtagelse af Jørgen Hald) fuldt ud tiltræde, og i nøje Overensstemmelse dermed fremsættes Ændringsforslag under Nr. 3.

I samme Skrivelse af 30. November gør Landbrugsministeren opmærksom paa, „at det er meget vanskeligt at fremskaffe paalidelige Oplysninger om Laansøgernes personlige Kvalifikationer“. Udvalget finder, at denne Mangel, saa vidt det er muligt, bør afhjælpes, og dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 2. Hvad der i dette Forslag kræves af Laansøgerne, er i det væsentlige i Overensstemmelse med de Krav, der stilles til Laansøgere ved Oprettelse af Husmandsbrug, og Udvalget lægger særlig Vægt paa Bestemmelsen om, at Andrageren fra sit Kommunalraad skal have Attest for, at han er en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand, samt at han antages at egne sig til at overtage et Fiskefartøj.

Under sine Forhandlinger er Udvalget blevet gjort opmærksom paa, at naar Staten som Følge af, at en Laantager ikke opfylder sine Forpligtelser, maa skride ind og overtage Fartøjet, saa sker det ofte, at i den Tid, der hengaar fra Overtagelsen, og til endeligt Salg kan finde Sted, bliver Fartøjets Værdi forringet i en meget betydelig Grad og Statens Tab forøget i samme Omfang. — Ved at skærpe Bestemmelserne i de af Laantagerne udstedte Panteobligationer vil der formentlig kunne raades Bod derpaa, og dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 6.